

Posudek

Bakalářská práce

Stručná historie východní Karélie a její význam pro formování finského vlastenectví

Tereza Himmelová

Autorka se ve své bakalářské práci zabývá tématem, které je v českém prostředí poměrně neznámé, a to vztahem východní Karélie k formování finského vlastenectví v 19. století.

Jak studentka zcela správně poznamenává, vztah Finska k území východní Karélie je obtížné analyzovat i pro finské historiky či sociology, natož pro odborníka z jiné země, zabývajícím se finskou historií nebo literaturou.

Oblast východní Karélie nebyla nikdy legitimní součástí Finska, nicméně Finové si poměrně dlouho kladli územní nároky na tuto oblast, a to především ve dvacátých letech 20. století, kdy finská společnost byla ve velké míře pravicově orientována. Jeden z hlavních důvodů pro tyto územní nároky je národní epos Kalevala, pro který Elias Lönnrot čerpal z lidové slovesnosti sebrané právě na území východní Karélie.

Studentka prokázala dobrou schopnost shromáždit potřebné prameny a pak z nich čerpat, tak jak se od bakalářské práce očekává. Finské překlady do českého jazyka jsou na odpovídající úrovni. Z historického hlediska jednotnost používání zavedené terminologie je chválihodná, nicméně je třeba studentce vytknout pojem jí nově zavedený "karelané" (např str 8). Bylo by bývalo vhodnější převzít již zavedený překlad "karelci", který se v češtině běžně používá, aby nedocházelo ke zbytečnému nedorozumění.

Studentka rovněž dobře vysvětluje obecně zeměpisné pojmy týkající se nejenom východní Karélie, což usnadňuje orientaci v textu a osvětluje nesrovnalosti, ke kterým často v jiných člancích či publikacích dochází.

Mapy a přílohy jsou velmi přehledné, většinou vloženy do textu, což je vítaná změna v porovnání s jinými pracemi, kdy čtenář musí věčně listovat na zadní stránky.

Studentka si vytkla nelehký úkol, nicméně velmi zajímavý. Po slibném začátku, ale dochází v práci ke zlomu. Autorce dochází trpělivost a nadšení téma více prozkoumat a zamyslet se nad paradoxy, které se při analýze finského vlastenectví, východní Karélie a národního obrození přímo nabízejí.

Dále je nutno autorce vytknout nedostačující definice vlastenectví a patriotismu.

Naskýtá se otázka, proč studentka převzala definici od Andrew Heywooda, který je ve finském prostředí málo znám. Definice anglického historika Michaela Branche (nesporného odborníka na finské obrození) by byla pro zvolené téma vhodnější, vzhledem k často citovanému Miroslavu Hrochovi, jehož analýza národních obrození malých národů je stále vynikajícím pramenem (pomineme-li marxistický úvod, který je v dnešní době již překonán).

Autorka zcela opomněla práce Risto Alapuura, finského sociologa a předního odborníka na finské vlastenectví.

Malou výtku zasluhuje i citace Michaela Branche v souvislosti s básníkem Johanem Sjörgenem (poznámka pod čarou 176-178), kdy v bibliografii jeho práce není uvedena.

Dále bych ještě argumentovala s

1. poznámkou pod čarou 171, "laukkuryssä- dnes vnímáno jako hanlivé" (sic). Toto označení bylo vždy chápáno jako hanlivé.

2. s " Kalevala je dílem švédského lékaře, vědce a badatele Eliase Lönnrota" (strana 45). Nevím, jak by se Finům švédská národnost Lönnrota líbila. A i když nerada, tak musím podotknout, že někde se stala chyba, pokud si studentka po třech letech studia myslí, že Lönnrot je Švéd. Z této chyby se musím poučit i já, a budoucím studentům lepe osvětlit, kdo je Fin a kdo ne, aby se taková zásadní chyba neopakovala.

Škoda zmařeného tématu, zvláště tehdy, kdy studentka má potenciál a zájem o problematiku.

Práce splňuje požadavky standardně kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji hodnotit známkou velmi dobře.

Alice Vondrys

30.8. 2014